

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8271

гр. София, 28.11.2017 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в закрито заседание на 28.11.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николина Янчева

като разгледа дело номер **9950** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Е. М. - гражданин на Република Г. срещу Българска народна банка.

С исковата молба ищецът е предявил три главни кумулативно обективно съединени осъдителни иска.

С определение № 4878/13.07.2017 г. съдът е прекратил като недопустимо производството в частта на иска за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания, които имуществени вреди се твърди да са причинени от незаконосъобразни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ.

Определението в прекратителната част е отменено от ВАС с определение № 13837 от 15.11.2017 г., постановено по адм.д. № 9898 / 2017 г.

Със същото определение касационната инстанция е приела, че:

- Настоящият съдебен състав правилно е идентифицирал правопораждащия отговорността на ответника по този иск юридически факт - незаконосъобразни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ (стр. 2, абз. 5 от определението);

- Иск с правно основание чл. 204, ал. 1 АПК е недопустим (стр. 2, абз. последен от определението);

- Искът не е с правно основание чл. 204, ал. 2 АПК (стр. 3, абз. 1 от определението);

- Искът не е с правно основание чл. 204, ал. 4 АПК (стр. 3, абз. 1 от определението);

Касационната инстанция е приела, че единствената възможна хипотеза, в която е предявен разглежданият иск, е тази по чл. 204, ал. 3, пр. 1 АПК. В тази връзка са

дадени следните указания на АССГ:

„Съдът е следвало да изясни дали твърдяната незаконосъобразност (на решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, б.м.) е във връзка с поддържана нищожност на решенията на БНБ или не.

В първата хипотеза, съдът следва да пристъпи към разглеждане на исковете по същество, след като прецени обаче допустимостта им и в тази връзка анализира, доколко сочените решения на УС на БНБ имат характер на административни актове, засягащи интересите на ищеца, тъй като исковете по чл. 204, ал. 3 АПК са допустими, тогава когато вредите са причинени от такива административни актове, които биха могли да бъдат и предмет на допустимо самостоятелно оспорване, за което се изисква доказване на интерес.“

Във връзка с горните указания, задължителни за настоящата съдебна инстанция по аргумент от нормата на чл. 224 АПК, съдът, с определение от 17.11.2017 г. е оставил производството по делото без движение с указания до ищеца да уточни дали твърдяната незаконосъобразност на решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ е във връзка с поддържана нищожност на решенията на БНБ или не.

Ищецът е депозирал молба от 23.11.2017 г. и идентична на нея предходна молба от 20.11.2017 г. (депозирана преди получаване на съобщението по определението на съда от 17.11.2017 г.), с които е заявил, че поддържа нищожност на решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ и е навел доводи за наличие на правен интерес от прогласяване на тази нищожност.

АССГ в настоящия съдебен състав, като обсъди становището на ищеца, обективизирано в писмени молби от 20.11.2017 г. и 23.11.2017 г. и съобрази указанията на ВАС, дадени с определение № 13837 от 15.11.2017 г., постановено по адм.д. № 9898 / 2017 г. намира иска за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания, които имуществени вреди се твърди да са причинени от нищожни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, за недопустим поради следното:

Твърдението на ищеца е за нищожност на:

1. Решение № 73 от 20.06.2014 г. на УС на БНБ, с което [фирма] е поставено под особен надзор и е спряно изпълнението на всички задължения на кредитната институция за срок от 3 месеца.
2. Решение № 114 от 16.09.2014 г. на УС на БНБ, с което срокът, за който банката е поставена под специален надзор, е удължен до 20.11.2014 г.

Правния си интерес да иска прогласяване на нищожността ищецът основава на факта, че е вложител в К. и има статут на дипломат.

Съдът счита, че ищецът не е адресат на двете решения, не е участвал и като страна в административното производство по чл.115 и чл. 116 вр. чл. 103, ал. 2, т. 24 ЗКИ, в рамките на което същите са издадени, като наличието на гражданскоправни отношения между ищеца и конкретния адресат на цитираните решения на УС на БНБ не може да служи като основание за обосноваване на пряк и личен правен интерес от неговото оспорване пред съда. Въпросът с липсата на пряк и личен правен интерес от

оспорване на двете решения на УС на БНБ от вложители на [фирма] е решен от тричленен състав на ВАС с определение № 198 от 08.01.2015 г., постановено по адм.д. № 15546/2014 г., оставено в сила от петчленен състав на ВАС с определение № 4370 от 21.04.2015 г., постановено по адм.д. № 3892 / 2015 г.

Горният извод не се променя и от твърдението, че ищецът имал статут на дипломат. Дори да се докаже, че същият има подобен статут, последният не може да обоснове на самостоятелно основание наличие на пряк и личен правен интерес от оспорване на двете решения на УС на БНБ, доколкото подобна активна легитимация не може да бъде изведена от нормите на В. конвенция за дипломатическите отношения.

Предвид изложеното, съдът приема, че ищецът не е носител на пряк и личен правен интерес от оспорване на решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, което изключва неговата процесуална легитимация както по предявена жалба срещу същите актове, така и по предявен иск, имащ като елемент от фактическия си състав установяване на нищожност на същите актове (каквато е хипотезата на чл. 204, ал. 3, пр. 1 АПК).

Поради това, следвайки указанията на ВАС, дадени с определение № 13837 от 15.11.2017 г., постановено по адм.д. № 9898 / 2017 г., във връзка с преценка за допустимост на иска, обусловена от доказване на пряк и личен правен интерес у ищеца от оспорване на решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, съдът приема, че този иск е недопустим и производството в тази част подлежи на прекратяване.

Независимо от гореизложеното, което обосновава самостоятелно основание за недопустимост на предявения иск, настоящият съдебен състав, предвид твърдението в частна жалба вх. № 21588 / 21.07.2017 г. за злоупотреба от страна на различни съдебни инстанции с последователното постановяване на своите съдебни актове, водещи до забавяне на производството, счита за необходимо да изложи и още едно (допълнително) самостоятелно основание за недопустимост на разглеждания иск.

В съответствие с нормата на чл. 132, ал. 2, т. 4 АПК на ВАС, а не на АССГ, са подсъдни оспорванията срещу актове на органи на БНБ. Предвид така уредената родова подсъдност по оспорване на актовете на органи на БНБ, настоящият съдебен състав намира че нормата на чл. 203, ал. 3 АПК е неприложима в процесния случай. Обратното становище би позволило АССГ да се произнася по валидността на един административен акт, чийто съдебен контрол е предоставен на по-горен по степен съд – ВАС. Т.е. при упражняване на контрол за законосъобразност на актове на органи на БНБ на нито един етап от контрола не е предвидена правораздавателна власт за АССГ. Поради това по аналогия на правото не може да се приеме, че в производство по ЗОДОВ за АССГ възниква правораздавателна власт да изследва валидността на един административен акт, изключен по принцип от неговата правораздавателна власт. Подкрепящи горния извод са и мотивите на определение № 10233 / 05.10.2015 г., постановено по адм.д. № 10914/2015 г. по описа на ВАС, както и адм.д. № 10869/2016 г. по описа на ВАС.

Предвид изложеното и на основание чл. 130 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА искова молба на Е. М. - гражданин на Република Г. срещу Българска народна банка и ПРЕКРАТЯВА производството по делото по предявения осъдителен иск за

заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 25128,98 евро и 63787,67 долара, представляващо неизплатени суми по депозити в Корпоративна търговска банка АД (в несъстоятелност) над гарантираните вземания, причинени на ищеца от нищожни актове на БНБ – решение № 73 / 20.06.2014 г. на УС на БНБ и решение № 114 / 16.09.2014 г. на УС на БНБ, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главниците, считано от подаване на исковата молба в съда (04.03.2015 г.) до окончателното изплащане на претендираното обезщетение. Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от връчването му.

Делото да се докладва за извършване на последващи съдопроизводствени действия след влизане в сила на настоящото определение.

СЪДИЯ: